

૭-૬ સભા.



છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે બુકસેલર.

તથા દરવાજા—અમદાવાદ.

આવૃત્તી ૪ થી સને ૧૯૧૭ પ્રત ૨૦૦૦



અમદાવાદ—પીરમશાના રોજ પાસે શ્રી સત્યસાગર પ્રિન્ટીંગ
પ્રેસમાં પટેલ, પોચાભાઈ ચક્રભાઈએ છાપી.

કીંમત ૦-૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

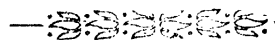
[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૮-૬૫ વાર્ષિક

પુસ્તકનું નામ ઈં પ્રશ્નના

વિષય ૬૪૬૮:૪

ઈન્દ્ર સભા પ્રારંભ.



રાજા ઈન્દ્રનું સભામાં આવવું.

સભામેં દોસ્તો ઈન્દરકી આનંદ આમદ હય;
 પરી જમાતોંકો અક્સરકી આમદ આમદ હય.
 ખુશીસે ચેહે ચેહે લાજી, ન હમ સુરતે ખુલ ખુલ,
 અબ ઇસ અમનસે ગુલે તરકી આમદ આમદ હય;
 ધુરોગે હુસ્નશે આંખોકા અબ કરો રોશન,
 જમીપે મેહરે મુનોવેરકી આમદ આમદ હય.
 દોનનું બેઠો કરીનેકે, સાથ મહશીલમેં;
 પરીકી દેવકી લશ્કરકી, આમદ આમદ હય.
 જમીપે આયેંગી રાજાકે સાય સબ પરિયા;
 સીતારોકી મહે અનવેરકી, આમદ આમદ હય;
 ગજલકા ગાના હય ઔર નાય હય કીયા મતકી,
 બહારે ફી ભયે મહશરકી, આમદ આમદ હય.
 બયાં મહ રાજાકી આમદકા, કયા કરે ઉસ્માદ;
 જમરકે જનકે દીલબરકી, આમદ આમદ હય;

રાજા ઇંદર પોતાનો હાલ કહે છે.

રાજા હું મેં કૌમકા, ઓર ઇંદર મેરા નામ;

બીન પરીયાંકી દીદકે, મુઝે નહીં આરામ.

મુનેરે મેરે દેવરે, દિલકો નહીં કરાર;

જલદી મેરે વાસ્તે સભા કરો તથ્યાર.

તખ્તે બીછાઓ જગમગા, જલદિશે ઇસઆન;

મુઝકો સખભર બધકના, મહફીલ કે દરમ્યાન.

મેરા સંગલદીપમેં, મુલ્કો મુલ્કો રાજ;

જી મેરા હધ આહતા, જલસા દેણું આજ.

લાઓ પરીયાંકો, જલદી જાકર હાં;

બારી બારી આન કર, મુજરા કરે ઇહાં,

પોખરાજપરી સમાભાં આવે છે.

માહફીલે રાજા મધ, પોખરાજપરી આતી હય;

સારે માશુકાંકી સરતાજ, પરી આતીહય,

જિસ્કા સાયાન કભી, ખત્ર બમેદેખા હોગા.

આહમી જાદોમેં વોહ આજ પરી આતી હય,

દોલતે હુસ્નશે હો જાયગા, આસમ મામ્મુર;

કરને ઇસબ જમ મેં એખરાજ પરી આતી હય.

રંમહો જરૂર હસીનોકા, ન હયું કર ઉસ્તાદ;

બુલહઈ મહફીલમેં કે પોખરાજપરી આતી હય.

પોખરાજપરી ગાયનમાં પોતાનો હાલ કહે છે.
ગાતી હુ મઈ ઓર નાય સદા, કામ હય મેરા;
આફકમેં પોખરાજપરી, નામ હઈ મેરા.

ફંદેશે મેરે કાઈ, નીકલને નહી પાતા;
ઈસ ગુલશને આલમ બીછ દામહઈ મેરા.
મઈ આખકી કે લાખકી, પરવા નહી રખતી;
કાફંકા ખજના અજ, ઈનઆમ હે મેરા,
કહતે હઈ જહાંમે જીશે, ઈનસાં ગુલો સુંબુલ;
ધોહ રખ હઈ વોહગે સુયે, સીયા ફાય હઈ મેરા,
બદ મસ્તમુજે દખકે, હોતી હય ખુદાઈ;
માયમુર મઈ હુસ્નસે, કયા જામ હઈ મેરા.
કરતી હુ દિખો જાંશે મઈ, રાજકી પરસ્તીશ;
કહતે હે જીશે કુકર વોહ ઈસલામ મેરા,
અલૌહને ખખ્શો હે મુજે, રતખયે ઓલી;
ગરદુ જીસે સખ કહતે હે, ઓ ખામ હે મેરા,
ઈન સાકા શરારેસે મેરે, સખ નહી ચલતા;
દીલઝેકે મુકર લના સદા, કમ હઈ મેરા,
ઊરતાદકુ દેતી હુ દોઆયે, દિલો જાસે;

પોખરાજપરીને મોહોડાનો છંદ સભામાં.

રાજા ઈંદર દેસમે, રહે ઇલાહી શાદ;
 ને મુજ સીનાં ચીજડો, કીયા સભામેં યાદ,
 કીયા સભામેં યાદ મુજે, રાજાજીને આજ;
 દૌલત માલ ખજાનેકી, કમહું મૈમોહ તાજ.
 હુનર અપના ચાહીયે, તખ્ત ન મુજકો તાજ;
 જગમેં ખાત ઉસ્તદકી, ખની રહે મહારાજ;
 પોખરાજપરીના મહોડાની હુમરી.

આઈ હું સભામે છાંડકે ઘર,
 કહુકી નહી મોઝે, આજ ખખર.

૨૬

ચેરી હું તેરી રાજા ઈંદર,
 રખના હીન રેન દયાકી નજર;

૧

સોનેકા બીચાજે શીર મુગટ;

રૂપેકે તીરથ બેઠ નડર.

૨

ચારો કોનાપર લાલ લેટે;

દાતાકા કરમ કહે આડ પહર.

૩

સાચા રહે પીપર ચંખરકા;

માલાકી સહા રહે નેક નજર.

૪

ઉસ્તાદ રબો હરશે વરદમ,

દુનિયામેં રહે હજરત અખતર.

૫

પોખરાજપરીના મોહોડાની બસંત બહારની ધુનમાં.

રૂત આઈ બસંત અજબ બહાર;

ખુલે જરૂર ફૂલ પેરો કેડા. રૂતઆઈ. ૧

ચીટકો કુસુમ પુલે લાગી સરસુ;

ફેકત ચલત ઘડિંકે બહાર. રૂતઆઈ ૨

હરકે દુવારે માલ્લીકા છોશ;

ગરવા ધરત ગેદનકે હાર. રૂતઆઈ. ૩

કેસુ પુલ આંખા મોર આયે;

અંપાકે રૂશ કલીયનકે દવાવે. રૂતઆઈ. ૪

ગરવા લીયે ઉસ્તાદકે દવારે.

અલો સખ સખીયન કરકર સીનગાર. રૂતઆઈ. ૫

—પોખરાજપરીના મોહોડાની ગજલ બસંતની—

હૈ જલ્લવયે તનશે દરો દીવાર બસંતની;

પોશાક ને પેહેને હૈ, મેરા યાર બસંતી. ૧

કયા ફસ્લે બહારીને, શિ ગુફે હૈ ખિલાયે;

માશુક હૈ ફિરતે સયે, ખાન્નર બસંતી. ૨

ગેંદા હય ખિલા ખાગમેં, મૈદાનમેં સરશો;

સહસ વોહ બસંતી હૈ; વેગુલનર બસંતી. ૩

મખમલકા નઈરૂતમાં દીલા, જરૂર નહીં મ્યાન;

- પેહને હે કબા ચારકી, તલ્યાર બસંતી. ૪
 હું ગમશે યેહ મેં જરદ, જે તું કલ કરેંગા;
 ખું નિકલેગા અય કાતિલે ખું ખાર બસંતી. ૫
 ઉસ રશકે મસીહ.કા, જે હોજય ઇસારા;
 આંખોશે બઝ નરગિશે, બિમાર બસંતી. ૬
 ગમખાકે મુઓ હું મૈ, કિસી જરદક ખાપર;
 હૈ કબકી ચાદર મુઝે, દરકાર બસંતી. ૭
 ગેદોકે દરખ્તોમે, નુમાયા નહીં ગેદે;
 હરશાબકે સરપર હૈયે, દશતાર બસંતી. ૮
 મુંહ જરદ દુપટેકે ને, અનચલશે છીપાવો;
 હો જય ન રંગ ગુલે, રખસાર બસંતી. ૯
 રત ફીરગઇ આલમકી, ચંચલી બાદે બહારી;
 મ ખાંનેકો સજવાતેં હે હે મૈખ્વાર બસંતી. ૧૦
 ખુ એક તોથા મેરા, હીયા જરદ કબાને;
 તુરી હુઇ ઉશ્પર તેરી, દશતાર બસંતી. ૧૧
 ખુલતો હે મેરે સુખપે, હરરંગકી પોશાક;
 ઉદી અગરઇ ચંપઇ, ગુલનાર બસંતી. ૧૨
 હૈ લુલ્હ હસી નોકી, દતેરંગીકા અમાનત;
 દોચાર ગુલાબી હોતો દોચાર બસંતી. ૧૩

—પોખરાજપરીના મોહોડાની હોરી.—

પા લાગે કરજેરી શ્યામ મોશે ખેત્રો ન હોરી. ટેક.
 ગવ ચરાયન મેં નીકસી હું, સાસ નણદકી ચોરી.
 સગરી ચુનરીયા રંગમેં ન ભીંજ્યો,
 ઇતિનાં સુનો ખાત મોરી શ્યામ મોશે ખેત્રો ન હોરી.
 છીન ઝપટ મોરી હાથસે ગાગર, જ્વરસેં બહીયાં મરોરી.
 દીલ ધરકત હે, સાંસ ચરત હે,
 દીહ કંપત ગોરિ ગોરિ, શ્યામ મોસે ખેત્રો ન હોરી, ૨
 અખીરગુલાલ લપટ ગયા મુખમેં, સારી રંગમે ખોરી
 સાસ હજર ન ગારી દેગી;
 બાણ સજિતાન છોરી, શ્યામ મોસે ખેત્રો ન હોરી ૩
 ફાગ ખેલકે તુમનેરે મોહન, કાગત કીનિ મોરિ;
 સખી વનમેં ઉશ્તાદકે આગે,
 હોય હું થોરી થોરી, શ્યામ મોશે ખેત્રો ન હોરી, ૪
 પોખરાજપરીના મોહોડાની ગજલ સભામાં,
 ખેદાઢ મુઝે યાદ હે, ચલ્લાહ તુમહારી;
 યુસુફકી કસમ અભ ન કર ચાહ તુમહારી, ૧
 લીલોહ કદમ શરમકે, કુચેશે નિકાલો;
 બાબરમેં હમ દેખ્તે હેં, રાહ તુમહારી,

આશકડી મુરાહ આઇ, રકી બેહો અલમહો;	
જવે જો સવારી કશી, દહગાહ તુમહારીહો;	૩
વાહ બુત મેરે પાસ આયગા, કિશ્તરહ વકીહો,	
જુઠી હે કસમ દોસ્તો, વલાહ તુમહારીવકીહે	૪
હોતા હે જમીપર ઉસે, ખુરશેહકા ઘોડા;	
સુરત જો કશી દેખતા હે, માહ તુમહાકા;	૫
બુત બન ગયે મહફીઝમેં રકીબોસે ન બોલે;	
કયા ખાતહે ખાલેકકી, કસમ વાહ તુમહારી.	૬
બોસે જો ધલખ મેંને કીયે, હસ્કેયે બોલે;	
સરકારસે મોહકુદ્હે તન ખાહ તુમહારી,	૭
લેહરાકે કશી જાતે હેં, દરીયા કશી તાલખ;	
કયા હમકો ઝકાતી હે કુવે, ચાહ તુમહારી,	૮
હે ઇશિકકા દરીયા બસરે, જોશ અમાનન;	
આલમ રખે આખર, અલાહ તુમહારી,	૯
પોખરાજપરીના પાહેલાની,	

ગજલ બીજી,

ટકરાકે સરકો જાન, નહુ મેતો કયા કરં;	
કબતક ફીરાકે, સદમે સદા કરં,	૧
અંધેર હેં ભગાઉં જો, ઉસ રામારસે લગ્યો;	

પરવાના ગૌરપરવો, રહે મેં જલક કરં,	૨
મેં ચાતાહું સનમરે, સાનેપે હુ નિસાર;	
બુતકો બીઠકે સામતે વાહે ખુદા કરં,	૩
રર ચંદ ચાહતા હે, બાત્રું ન યાર બે;	
કામુને અપને હીલકુ, ન પાઉં તો કયા કરં,	૪
અયબુત તેરે સીવા નહી, કૌનેનકી હવસ;	
અલાહસે કરં તો, તેરી ઇદતી જા કરં,	૫
ઇનસાફ હો બુતોંસે, તમેરા જો હાતોહાત;	
આગે ખુદાકે હસરમેં, માહશર બપા કરં,	૬
મેં મરગયા તો રોકે ચેહ, કેહને લગા વોહ શુબ;	
કિસ્કુ સુનાઉં ગાલીયાં, કિસ્પર જફા કરં,	૭
ગમ જેસે આગઈ મુજે; એક આનેમેં કજા,	
ચેહ શુકર તેરે વાજકા કયુ કર અદા કરં,	૮
એસે મજ ઉઠાયેહ, આજર ઇસ્કમે;	
આયેમસીહ બીતો ન, અપની દયા કરં	૯
દુએમે ઉસકે બેઠકે, દિલહે ચેહ ચાહતા;	
અવકાત હીયાં ખસર, સીકતે નકશે પાકરં,	૧૦
વોહબુત અદાસે સામને, આકર જો બેઠ જાય;	
કાબેમે બીને માજકો અપની કજા કરં,	૧૧

- લુખોસા જુલ્હકા તો દેખાયે બલા અજલ;
 ફીસી મીલે મુઝે જો, ખુતનમેં ખતા કરે, ૧૨
 બે ઈસ્કે કુછ જહાંમે નહિં, જીસ્તકા મુજ;
 દીલયારકુ ન દુમે, અમાજત તો કયા કરે ૧૩
 પોખરાજપરીની ગજલ ત્રીજી,
 રફ તારકી ચલનેસે મજબ દીલ લુભા લીયે;
 છોટીસી સીંનમેં યાર બડે, તુમહો ચાલીયે, ૧
 બોસો જો માંગા ચસ્મકા, કાયા કહર હોયગા;
 મુજપર જા અંનખજમમેં, આંખે નીકાલીયે. ૨
 જાને ન દુંગા આપકો, હટનેકો મેં નહી;
 બાતે બનાકે વસ્લકા, વાયદા ન ટાલીયે. ૩
 ચેક બોસેપર ચેહ ગાલીયા અલાહકી પનાહ;
 કુચમેંલી અબ કહુંગા નહી, મોહ સંભાલીયે. ૪
 દરગુજરામે મીલાપસે, હટીયે, કહાંકા પ્યાર;
 ફલાકે પાંઉ હાત, ગલેમે ન ડાલીયે. ૫
 નજેરા રૂચે સાફકા, મનજી વેહ હમૈં;
 દીખલાકે જુલ્હકો ન બલા, સરકી ટાલિયે. ૬
 આશકો જોહેર ગરકો, મિસરીકી હોડલી;
 ઇસ કરહકી ન આત, જબાંસે નીક લિયે. ૭

नां महर भोंकी आंभ, नां अंगगीयांचे नपडे;
 सिना जुला हुआ हय हुपटा संभालिये,
 भुश यशम सभ जहाँके, अमानत है जेवहा;
 छ याहताहै आंभ, किसिपर न डालिये;
 राज छंदरे निलमपरी हरजास्त करी,
 भुभ रीजिया नायके गाके
 पहेलुं मे भरे जैअ तुं आके,
 भुशहुध तुझसे महकील सारी,
 अजहै निलम परीकी जारी,

२

निलमपरीनुं सलामां आववुं.

सलामे आभदे निलम परी है;
 सदासर वोह नन कतसे लरीहै,
 सितारोंकी अपक, नती है आंभ;
 वोह उसके जसमे, मल'युसें जवीहै,
 गज्ज गाना है, और उसके यमकना;
 कभी जेहरा कलि वोह, मुस्तरी हय,
 पिनलतशे न क्युं, निलीहो शोसन;
 केना इरमाशे उसके, हमसरि हय.
 न देजा होगा नाच, असा कीसीने;
 जलाहै शेहर हय, जहुगरि हय;

१

२

३

४

५

તમામ ઉશકે હે, ઓળ શો લશે નુર;

સનારત કુટકર, ઉસ્મે ભરી હય,

જમિપર ઓપરિ આતિ હે ઉશતાદ,

જવાહીરસે જે રંગતમે શરી હય,

નિલમપરી સભામાં પોતાનો હાલ કહે છે.

હુરો કેં હોશ ઉઠતે હે, ઉઠસકી શાનપર,

નિમધરી હે નામ મેરા આસમાનપર,

અલાહકે કરમમે, જમાને મે હે ઉરજ;

ઝુકતા હે સર ફલકકા, મેરે અશ્તાનુપર.

ધનસાંકી કયાહે અસ્લકે, પુતલહે બાકકા;

જન ખેલ જાતે હે, મેરી ઉલ્કતમે જાનપર.

નિલમકો ચુમચાટકે, આંખોપે રખતિહધ;

શોહરી હધ મેરા, જવ હરિયોકી દુકાનપર.

ઉડતે નહીં હધ મેરી, ન જાકતપે ફિસ્કે હોશ;

રખતેહધ પુલ હાથ, ગુલિસ્તામે કાનપર.

કરતા તહીં હે કોન, મહીબતકા હક અદા;

દેતે હધ દેવ જાનમેરી, આન બાનપર.

મિસીકી તરહ બાગમે, જમતા હે ઉસ્કા રંગ;

ધે સન છી જીર લાતી હે, મેરા બાનપર.

જે ડરામેર ખિયાયમે, ધુનતી હે શીર સદા;

મમરતેહે તાન સીન; તરાનેકી તાનપર.

ઉશ્તાદને જમીપે, બુલાકર દીયાહે નામ,
કયું કર રહે ન મેરા દમાગ, આસમાનપર. ૯

છંદ નિલપરીની જખાની સભમાં.

મેં ચેરી સરકારી, તુમ રાજે કે રાજ;

ગાના મુજ માશુકકા સુનો તુમ ગઉરશે આજ; ૧

સુનો ગઉરસે આજ; મેરા રાજજી ગાના,

નાયકી છલખલ દેખકર, દેખો બતલાના. ૨

હુઆ મેરા તબ, ઇસમાહાફીલમે આના.

ઇબહે સારા દેશદેશ, ઉશ્તાયને છાના. ૩

છંદ ખીજે નિલમ પરીની જખાની સભમાં

આઈ હું મેં દુરસે, ચીઝ કરકે યાદ;

મુજરા મેરા દેખકર કરો વિધિશાહ. ૪

કરો મેરા ફીલ શાદકે ફિલ ખોલકે ગાઉ;

ગાકે નાય કે આજ હુનર, અપની દિલખાઉ. ૨

હુનર દિખલાકે માફિલમે, દાદ અપની પાઉં;

દાદ અપની વહાં પાકર, ઘર ઉશ્તાકે જાઉં. ૩

હુમરી નિલમપરીની જખાની.

ખમાચની ધુનમાં.

રાજાજી કરો મોસે બતિયારે.

દિલ તરપત દિન રતિયારે.

ટેક. ૧

હું મારી ચૈારસે, તુમસે દિન દિન;

શો તન જાકે વગતીયારે

૨

જીયરા ડરત તુમરે, રોવેં સનશે;

ધરકત હૈ મોરી છતીયારે.

૩

દરશન ઉસ્તાદકાં, ચાહિયે મોહકા;

લીખકે પઠા દયો પતિયારે

૪

હોરી નિલમપરિની જખાની સભામાં

કાનાકું સમજવત ન કોઇ, આંગચારંગમાંભિંજોઇ;

મોરી ખિરજને પતખોઇ, કાનાકું. ટેક.

આજ સાખી હમ ધરમાં જાકે, પ્રીતકી જનકો રોઇ;

અખિર ગુલાલ છિડાવન ખાતર, મોહઆંસુવોસે ઘોઇ;

બદન માટીમે મિલોઇ; કાનાકું. ૦ ૧

ગરવા લગાઇયો ગોરાય કે મોહ પાકડા જખરોઇ;

ધજત લીનીગારી દીના, અમકું જનકુ ખોઇ;

સખી ખીસ ખાયકે શોઇ કાનાકું ૨

બઠ બઠ ખિરાજકે લોકનમેં, કુખરિકા ખીસ ખોઇ;

યાજ્ઞે ખખર ઉસ્તાદને પાઠ, ઘરહમ હાથશે ખોધ;
 ગજલ નિલમપરીની જખાની સભામાં.
 ઇસ્કકા શંજર લગાહ, દિલપે કારી ઇનદીનો;
 જખમકી સુરતહૈં, ખું આંખુશે જરી ઇનદીનો ૧
 ખાગમેં જસી હૈ ઉસ ચુલકી શવારી ઇનદીનો;
 હમ ચડાયે ફિરતી હય, ખાદે ખહારી ઇનદીનો; ૨
 દેકે કસ્મે કચયે કાતિલમે, લે જતા હય દિલ;
 દુશમન અપના કર રહા હય દોસ્તદારી ઇનદીનો ૩
 ભોલી ભોલી શિકલપર, દિર તડપા જતા હય સમન;
 કયાહી સુરત હો ગઠ હય, પ્યારી ઇન દીનો ૪
 મુઠનું હમને નિકાલો, વસ્લમેં, દિલકા ખુખાર;
 કુરકતે દિલમેહય, તપકી ખારી ઇનદીનો. ૫
 ઇસ્કકે આજરને લાગર, કિયાહય ઇસ્ક દર;
 શકલ પહેયાની નહી જતી, હમારી ઇનદીનો. ૬
 કતલ કરતા હૈ અરક આલુદા અખર ખલકકો,
 કયાતેરી તલવારપર હૈ, આખરદારી ઇનદીનો. ૭
 સર ઉડ્યાહે જુતુને, ઇસ્કે દુલ્દે યારમેં,
 પાઉકે દુરકાર હૈ, આખદારી ઇનદીનો. ૮
 રાગ લાકર ખજમમેં, આરાક, ખુરાકરતે હૈ હાલ;

છેદીયે લીરાંહ પડદેમેં, સિતારી ઇનદિનો, ૯
 પલકે ઝપકાને કાતિસકો, હુઆહે તાજહશોક.
 ચલ રહી હે દિલ્લે આશકે કે, કટારી ઇનદિનો; ૧૦
 ઠંડી સાંસે ભરતે હો હરદમ, અનામત કિસલીએ;
 જાત જાતી હય કહો કીસ્પર, તુમહારી ઇનદીનો. ૧૧
 ગજલ ત્રીજી નીલમપરીની જખાની સભામા.
 દિલ મેરા સેરે ચવનસે, ન હુવા સાદ કબી;
 લે ગયા ખાગસેં મુલસે, ન સયાદ કબી ૧
 જહા જખ તકે હેં હમ, અયજનજે ફાએ કર લો,
 યું સહેગાન તુમહારી, કોઇએ દાદ કબી. ૨
 તોડતા ખેડિયાં દોહરી ન અગરવા હશતમેં;
 માનતા કાહિકો લોહા, મેરા હદૌદ કબી. ૩
 સર ઝુકા જાતા હે ઉઠતે, નહીં મકતલસે કદમ;
 હાત મુઝપરબી કોઇ છોડે જલાદ કબી. ૪
 સિતમ ઇજદ તુઝે હમને, બનાયા જાની;
 ઇસ તરહ દિલમે સીતમ, હોતેથે ઇજદ કબી. ૫
 તુમવોહ ખુશ કદહો રવિસ્પર, જોજરાતનકે ચલો;
 સર ઉઠાવેન અમનમે, કોઇ શમશાદ કબી. ૬
 ન લગાયા લખે ગુલ રંગસે, મીનાયે શરાબ;

- હમસે સીશેમેં ન ઉતરા, ઓ પરી ન્તદ કભી. ૭
- દિલકુ થા આલમે તીફીલમે, યેહ શૌકે સેહરા;
ન કિયા મેંને ગુલીસ્તકા, સખ કયાદ કભી. ૮
- લ લિપે બુદ્ધકા સૌદા, લખે સીરીફી હય ચાહ;
કભી મજનું હું તેરે ઇસ્કમેં, ફરહાદ કભી. ૯
- સુરતે ન કરો કદમ હમને, ગુનરી અવકાત;
મીટ ગયે સાફ કભી, હોગયેખરબાદ કભી. ૧૦
- હોગા તલ જલમેં, બુલબુલુકા ફંસાના માલુમ;
આયગા મૌતકે ફટેમેં, ને સૈયાદ કભી. ૧૧
- બુલબુલો કિસ્કો દીખાતી, હોઉ રૂને પરવાજ,
હમભી ઇસ બાગમેં થે કેદસે આબાદ કભી. ૧૨
- હૈ કીયામત બુતે બેશરમે હયાફી ખાતે;
કભી કહેતા હય અમાનત, મુઝે ઉસ્તાદ કભી. ૧૩
- ગજલ ત્રીજી, વીલમપરીની જખાનીમાં.
મજલ વિસાલે સનમકા, ઉઠાગયા ફીર ગયા;
ડરા ને હિજરસેં વોહ, દિલ લગાયગા ફીર કયા. ૧
- કિસીકે બુદ્ધકી જનુબ, ને ખિચ રહા હ દિલ;
ખલાયે તાજ મેરે સરપે, લાયગા ફિર કયા; ૨
- બુલાયગા મેરીયું હડીયાં, ને તું અથગમ;

પશે ફનાસમેં યાર આકે, ખાયગા ફીર કયા. ૩
 ઇલાહી ખેર હો કયું, જોશપર હૈ દીદયરત;
 કીસીકે ઇસ્કકો તુફા, ઉઠાયગા ફીર કયા; ૪
 ઇલાહી ખેર ફડકતી હેં, આંખ કયું ખાધ;
 ગજબસે મુઝે દાદે; ટીખાયગા ફીર કયા. ૫

જફાકો જન ગનીત, ગિલામહ સીતમકા નકર;
 ખિગડકે યારશે અ દીવ, ખનાયગા ફીર કયા. ૬
 દિખાયા જુસ્તામેં જિસ્ને, ન મુંહ અમાનતકો;
 પસે વિસલ વોહ તુરબતપે, આયગા ફીર કયા. ૭

રાજ ઇન્દરે લાલ પરીને દર ખાસ્ત કરી.

દિખા ચુકીતું કરતખસારે, પહેલુંમેઅખખૈઠહમારે. ૧
 ક્રિયા સભામેં તુને નામ અખ હૈ લાલ પરીકામર.
 લાચો લાલપરીકો.

લાલપરીનું સભામાં આવવું.

સભામેં લાલપરીકો સવારી આતી હે;
 જમાને રગ અખ ઇન્દરકી પ્યારી આતી હય. ૧
 રાફકમે આયગા ગુરમટ, નજર સિતારોકા;
 પેહેનકે સુરખ વોહ પોશાક ભારી આતીહે, ૨
 હસિન ખજમકી શાદીસે, ખિલ પડેંગે તમામ;

ગુલોંકે વાસ્તે બાદે, બહારે આતી હે,	૩
નિગાહ ઉસ્કી છુરીસે, સીવાનકે તીહે;	
લગાને સબકે દીલોંપર, કટારી આતી હે.	૪
ખિલેગા લાલહકા તખ્તા; સભામેં અય યારો;	
નિહાલ હોકે મુરાદ અબ, તુમહારી આતી હય.	૫
દુપટા દેખકે બીજલી, ગીરકે બીજલી પર;	
કિનારાપર વોહ લગાકર, કીનારી આતીહે.	૬
મૈકિસજ બાસે કહુ ઉસ્કી, શુખિયાં ઊસ્તાદ;	
બહારે તાન્નકી મહફીલમેં, બારા આતી હય.	૭

લાલપરીની જબાની સભામાં.

ઈનસાંકા કામ હુશનપે, ઇરે તમામ હય;	
બેડા હે સુરખ લાલપરી, મેરાનામ હય;	૧
યાકુત જર ખારદ હે, સરકારકા મેરે;	
નાકર અકિલ લાલ, બદખળ ગુલામ હય	૨
આશકકો કતલ કરતી હું, અબહોકી તેરાશે;	
ઝીનરત મુઝકા ખુન, બહાનેશે કામ હય.	૩
પોશાક મેરી સુરખ હે, મુખડા હે ચાંદસા;	
દેખો શકમેં રાતકુ, માહે તમામ હય.	૪
શુખીમે મેરી હોત હે. મુરગે ચમન હલાલ;	
હર ગુલકુ જિશ્ત બાગે, જહાંમેં હરામ હમ.	૫

મિરીખ મુઝસે હોતા હે, હરદમ જો દુખદુ;

કરના ખહુ લગા કે, શહીદાને નામ હય.

૬

ઉસ્તાદ અન્નુમનમે, રહે સુરીનરૂ સદા;

અલૌહસે દોઆ એહ મેરી, સુખ્હી શાન હય.

૭

છંદ લાલપરીની જખાની સભામાં.

ઝેંઢીથી મૈ કાફમે, જોડા પેહેને લાલ;

છહાં ખુલાકલ આઈને, ખડહા હીયા એર બાલ ૧

ખડહા દિયા એક બાલકે, યએ મુજકો ખુલવાયા;

સમી સભાકા આજ, બોહોતદિન બાદ દિખલાયા. ૧

રૂપ સરૂપ સભાય, સખ મેરે દીલકો લાયા;

રહે સદા ઉસ્તાદ પરયાં, કિરતારકા સાયાં. ૨

હુમરી લાલપરીની ઝખાના સભામાં દેશની ધુનમાં.

મેરે જોખનમેં લાલ જડ,

બોહોત ખરેઓ મહારાજરે.

મોરેં ૦ ટેક

ઠોમુંગાકો ચુની કહત હે, પરખનવાલોંપર ગાંમપરે;

બોહોત ખરેઓ મહારાજરે.

મોરેં ૦ ૧

છતિયાંમોરીગજખકીખુશરંગ, જોશોઅંગીયાંમેકોલ ધરે

બોહોખરે ઓ મહારાજરે.

મોરેં ૦ ૨

કાઠિ મેરે બાવુન લાલ જોખનકે ઉસ્તાદશોખખર કરે;

બોહોત ખરે ઓ મહારાજરે; મોરે૦ ૩

સાવન લાલપરીની જબાની, સાવનની ફસલમાં.

બિન પિયા ઘટા નહોં ભાવે,

રહે રહે દિલ રૂઝો આવે.

બિજરીકી ચમક તરવાવે ડરાવે.

બિન પિયા ઘટા નહોં ભાવે આતરા.

૧

રૂતખર ખાકી આધરેગુઠ્યાં, આજજ્યાકુંકુલનહિઆવે.

મીરી ઐરશે કા દીન સજની.

દો ઉસકુ સમજવે જવેબિલ પિયા ઘટા નહિ ભાવે. ૨

કાસે કહું ઇસ મેહ બુદ્દનમાં, લિખ પતિયાજો પકાવે

પ્રીતમકા કહું ભરી ખરખામે,

દદ મારીસે મીલાવેલાવે, બિનપિયા ઘટાં નહીં ભાવે,

ઉમંડ ધુમંડ કે કારી બદરિયાં બોહે નાહનકતસતાવે,

કો પવન પરવાઈ જાં કહો,

ઓર મુલક ખરસાવે જાવે, બીન પીયઘટાનહી ભાવે

ભીંજતહું આંસુકી બુદ્દન, મેઘા ઝરન લગાવે;

પીર ઉસ્તાકુ માનકે અપને.

બનપરબસપર જાવેજાવે, બિનપિયાઘટા નહીં ભાવે;

લાલપરીની જબાનિમા સાવનની ગજલ.

સાવનની ફસલમાં.

- દિલક મરગુળ હે, ઝડી જે હવા સાવનકી; ૧
 માંગતા હું મે સદા કહેશે, દુઆસાવનકી,
 યાદ આના હે વીહસખ્ત, ઓ ઘટા સાવકી; ૨
 શકલ દીખલાવે ફિરઓન, જલદ ખુદા સાવનકી.
 ચડ ગયા સબકે ફલકયર, મેરી આહોંકા ધુઆ; ૩
 ગીરગઢ ખલકકી નજરોંસે, ઘટા સાવનકી.
 દેખીએ આંખોસે કીસે કીસ્કી, ખરસ્તા હે લહુ; ૪
 યાર પોતોંમે લગતા હઈ હિના સાવનકી.
 જુલ્હે જનાકે કરિયુ, દુપટોઈ ઉદા,
 શખે તારિકમેં જિસ્તરહ, ઘટા સાવનકી. ૫
 એકલેહ જ નહોં સમતી હે, ઝડી અસ્કોકી;
 લઈ ગઈ કયા મેરી આંખોકો, હવા સાવનકી. ૬
 અથ ભાગા હુવા જાત હ, ખુદા ખઈર કરે,
 આજ ખદલી નજર આતી હઈ, હવા સાવનકી. ૭
 કયુ દમે ગિરિયા તસગઈર, ન મુઝે જુલ્હકાહો;
 રાત હોતી હઈ સિયાહિંમેં, ખવા સાવનકી, ૮
 મોતી કાનામેં નહીં યારકીં, જુલ્હેંકે કરી;
 ઝાલે ભાદો કે વોહ હઈ, ઓર વેટ ઘટા સાવનકી ૯

અય અમાનત ચે નિકાલી હધ, જમી તુને નધ;
પહેલેથી કિસ્કી ગજલ તેરે સિવા વાવનકી. ૧૦

હોરી. લાલપરીની જખાની,
સિંધવ કાફીની ધુનમાં;

લાજ રખલે સ્યામ હમારી,
મઈ ચેરી હું તિહારી, જરા દે સમજ કર મારી.
લાજ રખ લે સ્યામ હમારી હમારી, અંતરા. ૧

અખિલ ગુલાલ ન મુખપરડારો, નવમારો પીચકારી
આધિદેહ સખદેખ પડેગી, સારી બીજવોન સારી. ૧
કહેંગે લોગ મનવા મતવારી, લાજ રખ ૦ ૨

તુમ ચાતુર હોલીકે ખેલધયા, હમ ડર પોક અનારી,
તાક ઝાક લગા મન મોહન, જાઉં તોરે બલહારી;
નર રમોહે જનસે ચારી લાજ રખ ૦ ૩

લાખ કહી તુમ એક ન માની ખિમતી કરકે હારી,
ચાહી ઘડી ઉસ્તાદસે જાકે, કહે હું હકીકત સારી;
કહાં જાઓગે ગિરધારી, લાજ રખ ૦ ૪

ગજલ, લાલપરીની જખાની, દેશની ધુનમાં
ખ્યાવ આતા હઈ દિલકુ, શિકવચે, ખેદાઉ કયા કિજે,
ખુદાસે અયખુતે, કાફિર તેરી, ફરિયાદ કયા કિજે. ૧

ખહાર આતી હઈ ગુલશનમેં, ઘુટાજતા હઈ દમ અપન
 કફસકે દરકો ધોહ કરતા નહી, સઘયાદ કયા કિજે ૨
 અખસ કરત હઈ તુહમસે, ખયાલે કાયદા શિકવા,
 ને ભુલે આપકો એ દિલ, ઉશોદ્ધરિયાદ કયા કિજે. ૩
 મુશ્કાબિલ સરવકો પાકર, ગલિસ્તામે વોહ ગુલ ખોલ
 ગુલામઅપના ને હોદિલસે, ઉસે આજાદ કયા કિજે. ૪
 કિસી રહબુખકા બુટાસા, કદ આખેમેં ફિરતા હય;
 ગમનમેં દેખકા અઘદિલ, સુએ સમશાદ કકા કિજેપ
 જિનુકા એશ ખોતા હય રગોકો, છુકે નસ્તરસે.

ન તુંઝકો ગાવિયાં દીજે, તો અઈકશોદ કયાં કીજે. ૬
 લહખેહના હય ધેઈરેરા, હમારા દમ નિકલતા હય,
 ગલેપર ફરતા ખંજર નહીં, જલોદ કયા કીજે. ૭

હમારી કબરકો ઠોકર લગાકર, ચાર કેહતા હયા.
 મિલાહો ખારમે, ને ખુદ ઉસે, ખરખાદ કયા કીજે. ૮
 અમનિત કોહપર પોહ્યાતો, યં ફરયાદ ચિલાયા,
 લખોપર જાને જિરી હય અખઅય ઉસ્તાદ કયાકિજેદ

ગજલ ખીજી, લાલપરાની જખાની.

રાખે પુર કસમેં નાલોંને જહાં, સરપર ઉઠાયા હય;
 જમીકુ જલજલાહય, આસ્માયકરમેં આયા હય. ૧

રૂપે રગિકો હસ્કર, જીલમેં ઉસ્ને છુપા હય,
 તપાંહય અપ્રમે, બિજલી ચણુનમેં. અપ્રયા હય. ૨
 છુપાઉ મુંબનદામતશે, લહદમેં, કયું નમઠય હસી,
 કદનને ડાગ ઓરિયાનિકે, જામેકો લગા હય. ૩
 જિનામેં હંસાયેશે હોગી, ઉનકો એક વાહશત,
 યહાં જિનકો પરી, જાદોને, દિરાયા હય, ૪
 હિસાબે આ બીડાના, હશરને હોગાતો કેહ દુગા,
 પિયા હય ઉમ્મ બરખુને જિગર ગમ મઠને ખાયા હય.
 નઠ હયી રોસ્તી અપન લહદપર તેંગ દસ્તીમેં;
 ચરાગો કે ધવિજહ રશમ, અનેદિલ જત્રા હત્રા હય. ૬
 હુએ હોતે જગેરે સંગદિલ, તુમ ગાલિયાં દેકર,
 જબાંકી તેગકો ખુએ અપને, પથર ચટાયા હય. ૭
 શકર કુબી હઠ દેખો શામકી, શેહરે બદખ્શામેં,
 લખે રગીયે મિસી મલકે, ઉસ્ને પાન ખાયા હય ૮
 હમઈં અબ જિદગી હેં, તલખ ઉનકી કઠવી ખાતોશે,
 કિસી દિમ જેહેર ખાતોજે, ચેટ્ટીજમેં સમાયા હય. ૯
 નહી ઇસ કાન મઈંયા કતકા, બુદલ તેહેગે સુ,
 દિખાકર જીલ્કપેયા, હિઠ કિસીકા માંગ લાયાહય. ૧૦
 મેરો તુરબતમેં તાનાચાંદનીમેં, કરચું હય નમગિરહ;

ચેહ કિસ્ને આદર મહતાબને, ઘલો લગા જ્ય, ૧૧
 અયાંસે દુર કટીકા નહી, મેહરાબે અબરમેં
 ચરાથ ઉપર શમ અરને, અયનકા બેને જલાયા હય
 નહીં બેવજહ પયહમે, હિચકિયા આતાહય પુરકતમેં;
 કીસી મહબુબકો તુઃઅઈ અમાનત, યાદ આયા હય,
 રાજ ઈન્દરની જબાની સખખપરીની દરખાસ્તમાં;
 કાટીરાય મજમેં સારી, બઈઠ મેરે પહેલુમે ખ્યારી,
 બોહોસ લડાઈ તુને જાન, અબ હ સખખપરીકા ધ્યાન;
 લાઓ લાઓ સખખપરીકો

સખખપરી સભામાં આવી.

આતી નય અદાજશે, સખ સખખપરી હય,
 લખ સુરખ હઈ પર સખખ હઈ, પોશાક હરી હય. ૧
 ફીરોજ ઉશે દેખકે, ખાજ લઈ હીરા;
 ચેહેરમેં ઝમ રૂસે સિયા. જલવાગરી હય. ૨
 જિનઉસે શિજલત કે, સખખ ઉડ નહી શકતે,
 પરિય કો સદા શરમશે, બે ખાતોપરી હય. ૩
 જેવરકી હઈ કકા શાન, છરે રેસી બદનપર;
 એક શાખ રપ નાબુકકે, શિ ગુફેસે ભરી હય. ૪
 હસ્તા હે જખરૂદપે, સદાધાની દુપટો,

કયા હુસનકે ઈકબાલસે સખજીકે ચરી હય. ૫
 આમદકી ખખર સુનકે, હસિનોમ નહી દમ.
 જ્ઞેશમ્યહે મહફીલમેં, ચરાગે સહરી હય. ૬
 ઉસ્તાદ અજબ આશકો, માશુકકે હપ નામ;
 રોહબદા વોર ગુલશમ હે, યેહ સખજપરી હય, ૭
 સખજપરી પોતાની હાલ કહે ને.
 મામ્મર હું શુખિશે, સરાતશે ભરી હું,
 ઘાની મેરાં પોશાક હે, મેં સખજપરી હું;
 કયા અસ્લ હે સખજહી, મેરે હુસ્નકો આગે,
 ફીરેજશે બુશરંગ, જલ્લુફસે ખરી હું.
 લેલેતી હું દિલ આંખ, ફિરસ્તસે મિલાકાર;
 ઈનઆંકે ખલા કકા, મેં નહી જિનસે ડરીહું-
 શોભા હે ભલુતકાહે, ગજબહે મેરો ગુસો,
 જલ જાયે પરીબદ, જ્ઞે મેં ગરમ જરીહું,
 જુના ન રખેગા મુઝે, સુજલેગા જ્ઞે રાજ
 રોહ બદ યેહ ગુલશમકી, સુરતે પે મરીહું.
 વોહ શમ્ય મે પરવાના, હુ વોહ સરવમે કુમારી,
 વોહ ગુહહે નહીમે, મઈ નસીને સહરી હું;
 ઉસ્તાદકે દશમે ચમને, હુસ્નનહે આબાદ.

મઠ વાસ્તે ના ઉસ્કે, દાગે જીમરી હું.
 સખજપરી શાહજાદા ગુલદામપર આશક પડી
 તેનો ચોખોસો.

- રાજજી તો શો ગરે, દીયાન કુછ ઇન્આમ,
 જાતી હું મઠ બાગમેં, યેહાં મેસ કયા કામ. ૧
- સુનુરે કાલે દેવરે, મેરી મેય ખાત
 આતીથી રાજકે ઘર, મઠ આજકી રાત. ૨
- શેહજાદા એક બામપર, શોતાથા નાદાન;
 જોખન ઉસ્કા દેખનર, નિકલા તેરી જાન. ૩
- ઉતરી તપને તખ્તશે, તીર કલેજે ખાય;
 શોતાથા વોહ બે ખખર; હાથ પાંઉફ્લાય. ૪
- સુરત ઉસ્કી દેખકર, દિલશે ગયાં ચરાર;
 મુંહપર મુહ મઠને રખા, કીયા ખુબસા પ્યાર. ૫
- દિલ મેરા લગતા નહી, મરફીલકે દરમકાન,
 કાખીખ મેરા હૃદયહાં, વહાં હૃદય મેરી જાણ. ૬
- ઉસ્કોમર તું લાવે, ઉઘાયર જલદી યાર;
 લાંઠીધમેં હો જાઉંગા તેરી બે તકરાર. ૭

જવાબ કે લાદેવજો સખજ પરીને,
 થરમેં રાજ કે તું, પરીયોંકી સરદાર,

તુઝશે કર શકતા નહી, હરગીજમે ઇનકાર.

છેરી ખાતીર હે મુઝે, સખશે યહાં સીવા;

પત્તા ખત્તા માશુકકા, ધાઉ અક્ષી ઉઠા,

જવાખ સખજ પરીનો કાલાદેવની તરફ.

જતું સંગલલિપસે, અખતર નગરમેં હા,

શોતા હધ એય માહરં, લાલ મેહેલપર વહાં.

છલૌ મધ દે આધ હુ, અપના ઉશે નીશાન;

સખજનગોંઝી આખશે, ઉસ્કુ પેહ્યાન.

સચાલ કાલા દેવનો સખજપરીને.

લાયા શેહજદેકુ, ત્રધ જાકર હીદુસ્તાન,

તુ અપને માશુકકા, સખજપરી પેહ્યાન;

સખજપરીએ ખુશી થધને કાલાદેવને જવાખ દીધા

યેહ હધ શાહજદાં મેરા, યેહ હધ ઈંરી જાન,

યેહી મેરા દીલદાર હે, મધ ઇસ્પર કુરખાન.

સખજપીએપગહીલાલીને શાહજદનેઉવમાંથીજગાડયો

શોતેહો કયા ખેખખરં, છોડદે તુમ ધરખાર,

આંખો ખોલો લાડલે, નાંદસે હો હુશીયાર. ૧

નીંદમાંથી શાહજદાનું જાગવું અનગભરાધનેખોંલ

કોડા મેરા કયાહુવા; છુટા કીધર મકાન;

સોયાયા મે યીશજો, આયા હય કહા.

ના વોહ મેરે લોગ હે, ના મેરી જા,

ખવાખ ચેહમૈ હ દેખતા, જાગ રહા હવા.

શાહજાદો ખેતાખ થધને ગજલ ગાવા લાગ્યો.

ઘરસે યહાં કૌન ખેદાકે લીયે લાયા મુઝકો;

કીસીતમગારને, શોતેસે જગાયા મુઝકો, ૧

હકને કયા ખવાખ પરશાં ચેહ દીયાયા મુઝકા;

ખખમે જલીમકે મુઝે, છોડાદીયા હાય ગજખ,

નજર આતા હે ન અપના, નપરાયા મુઝકો.

હુદુતે કોઈ પરસ્તામે, ન આયા મુઝકો. ૩

હઈ ફસદ હૈફ કીસીને, ન ખખર લી મેરી;

કયા અજી જોને મેરે દીલસે, ભુલયા મુઝકો. ૪

નીદશે આખ કીસીકી, ના ખુલી કોઠપર;

ઊઠે મુજીકે ન ચુંગલસે, છોટાટાયા મુઝકોં. ૫

નાદમે મરગ અખઉમીદ, રહા ઇકી નહીં;

મુજલી સીયી કોઠ તદખીર, ખતાદો ઉશ્તાદ;

હે ખહોત ગરદીશે, યીખંતને શેતાયા મુઝકો. ૭

વલા શાહજાદાએ ખે કરારીની હાલતમાં

ખેહાગમાં ગાયેન કીધું.

મુઝે કૌન ઘરશે લાયા યહાં;

બતાઓ યેહ કીસ્કા હે મયાન સુઝે કોન. અંતરા ૧
સખ બીછડે કોઈ સંગન સાથી;

અજી ને કે અપન પાઉ કહાં મુઝે૦ ૧

દિલ્કા કીસ્કા હાલ સુનાઉ, સનપર બાપ ન મા મુ.
વરધરજનેકીઆસનહીહય, પડાકીસ્મુસીબનમેમેરીજન
ફસ ગયે હમ જલ્લીમકે ફદે, કોઈ ઉસ્તાદસે કહિયોહાં.

સખખપરીનું કહેવેં. શાહજહાનો હાથ પકડીને;

દેખો તુમ મેરી તરફ, ધરકા મતતો નામ;

લાડી સુઝકો જન કર, કરો યહાં આરામ. ૧

ને હોંતાથાંસો હુલા, જને દોબસ ખઈર;

ચલોફીરો ખાઓ પીયો, કયો બાગકી સર. ૨

બતલાઆઅબ, તુમહસબનસબ, ચોરતુમઅપનાનામ

રહેત હો કીસ કામમે, હયગાંકહાં મુકામ ૩

શાહજહા ગુલ્શમનો જવાબ,

ખીલવતમેં રવતાહું એશ હય મેરા કામ.

શાહજહા હું હોંદકા, નાણ મેરા ગુલ્શમ.

સવાલ શાહજહાનો સખખપરીને.

તું ચોરત કીસ કામકી, અપના નાથ બતા;

દોનો શાનો પર ભેરે, નીકલા હે યેહ કયા.

જવાબ સજ્જપરીનો.

કઉનકી હુગી હું પરી, સમજ નહીં તું હેવાન;
 ચેહ દોનોપર હૃદય, મેરે અય મુરખ નાહાન.
 રહેતિહુ મધ કાફમ. સખેજ પરીહે જન;
 રાજ ઈંદ્ર કે વહાં, નાચ મેરા હય કામ.

સવાવ શાહજહાનો.

જલહી ચે ખતલા મુજે, દીલકો હય તેરે વીસવાસ.
 મેરા ખાતર કિસ્તરેહ. હુઆ હે તેરે પાસ ૧

જવાબ સજ્જપરીનો.

તુઝપર મધ આશક હુઈ, ચક્તે ચલતે રાહ;
 ઊઝમગાયા વહાં તુઝે, મેજકે દેવ સીવાહ. ૨
 સજ્જપરી શાહજહાના વખાણ કવીતામાં કરે છે.
 સરપે આંખોપે કલેજપે ખેઝાઉ તુજેકો;
 આ મેરે પાસ ગલેસે મધ લગાઉ તુજકો.
 દીલોઝાસે મુજે બાતી હે, અદાય તેરી;
 પાસ લા ચાંદસા મુહલુમૈં ખાલાયે તેરી.
 લેટ પહેલુમેં મેરે ઘરરી મૈયા ખાદ કરું;
 તુજકું સિપટાકે મલે વસ્ત્રે દિલ શાદ કરું

સખજપરીકા જવાબ.

વસ્ત્રકી તૈયારી કસમા ઘરમે હુધ ખાના મુઝકોં,
 ન ખબરદાર અભી, હાથ લગાના મુઝકો.
 મુઝકો નાદાન મમજ, દુર હો ના હું મે,
 કોમકી તુ બે પરી હે, તો સિયાન મે.
 બેસાવા તુ જસી જમનમેં ન હોગી જનહાર,
 આપ બદનામ હુધ મુજસેં, છુડાયા ઘરખાર
 ભેજકર દેવ મુઝે, ખચ બુલાયા તુન,
 આદમા બદકોં ફેદેમે ફસાયા તુને.

સખજપરીકા જવાબ.

જિંદગીકા હય મજ, એસી મુલાકાતોમેં,
 ચોચલે મુજસે બધારો ન, જરા ખાતો મેં;
 શુકર અલ્લાહકા કર, લડ ગઈ કિસ્મત તેરી,
 ચરબચક મુજસી; પરીકું હુધ ઉલકત તેરી.
 તુજકું દિવાને નહી, શરમ જરા આતી હય,
 ખવાબમેલિ કભી, ઇનસાકે પરિ આતી હય;
 દેખ પચતાયગા મેરા બે બુરા દિલ હોગા.
 વસ્ત્ર તુજકો ન પરીકા કભી હાંસીલ હોગા.

શાહબદેશ જવાબ.

પટકે છુટનેકા હય મમ, આહોકુંમાં કરતા હું
 વસ્ત્રકા ખાચખો, હાથમેં હો કરવા હું

સની ઇન્દરકી સભા, મંઠને કહાનામે હઈ,
 ઓર જલસાકાની હઈ, હિદમેં જી ચરચા હઈ,
 ઉસ્ક અસ્માન તુઝે, જો જખાનીમે હે,
 નાચ પરીયેંકા, કભી, મમેનેં નહીં દેખા હે.
 સાથ અપને મુઝે લે ચલકે, વોહ જલસા દિખલા
 રાજ ઇન્દરકો આખાડેકા તમાશા દિખલા.
 સયેરે મેરે સખ, વાંકી જો એકબાર કરેં,
 જોતે જી ધીરના કભી, વસ્લમઈ ઇનકાર કરેં.
 ઉમરભર પાસસે તેરે, કબહી નહીં જાઉં મે,
 જો યહ તું ઉસે આંખોસે, ખજા લાઉં મે;

સખજ પરીકા જવાબ.

એસી ખાતોમેં જખાંપર, નહીં લાના અચછા.
 જાન આફતમેં નહીં, મુક્ત ફસોના અચછા.
 દેતાં ઇન્દરકે આખાડેપેં, અખ સજન હે તું;
 સેખત બેઅકલ હે, દિવાના હે નાધન હે તું,
 એસી જા સહરકું ઇનસા નહીં ચલતે હે;
 વહા મેરી જાન પરી, જાદકે પર જલતે હે,
 આફત આ જાનગી તુજ પર, ઓર એક આનકે ખીચ
 આદમી જાદકા કયા કામ, પરસ્તાનકે ખીચ.
 મેઘ હાજરે ખાખર, જાદે લાખા દેનેખ,

ન જલાયે ગાતો આફતમેં, ફસાએગા તુજે;
કંઈ કરકે બોહ કુવેમે, ખુબ ઝુકાયગા તુજે,

શાહજાહેકા જવાબ.

મઈ ન નાનુંગા ન માનુંગા, કભી ખાત તેરી.
કામ કિમ રોજ આવેગી મુલાકાત તેરી;
જાત જે અસ્લથી મેં, અકલસે પહેચાન ગયા,
કાઈસ ઈનકતારકા જાન, મેરા દીલ જાન યયા,
તું કિસી દેવકે ખિદમતમેં, વહાં જાતી હે;
ઇસ લિયે તુજકાં સભામેં નહી સે. જાતી હે,

સખજપરીકા જવાબ

ખાત હરગીજયે જખાસેં, નનિકાલો સાહેબ,
હોશમેં આઓ જરા, મુહકો સંભાલો સાહેબ.
દેવસેં મુજકો ખુરા કામ, જે કરના હોતા,
આદમી જાદપેં, કિસ વાસ્તે મરના હોતા.
મેં પરી હોકે ઓર એસેપે ફિદ જાન કરેં,
એડી ચોટીપેં મુએ દેવકું, દુરખાન કરેં.

શાહજાહેકા જવાબ.

દિલહર એક સખસકા, ફદમેં ફસાતી હઈ તું,
એ પરી કયા મુજે, ખાતોમેં ઉડતી હે તું.
સખહો હોતી હે મેરી જાન, કોઈ આનકે ખીચ,

ભઠરવી ચલકે સુના મુઝકો, પસ્તાનકે ખીચ.
વહાંન લે જાએગી તો જીસે ગુજર જાઉંગા;
આપ મે અપના ગલા કાટકે મર જાઉંગા.

સખજપરીકા જવાબ

મુઝતકી યાર ખરાબ. અપની જવાની તુને,
હાય અફસોસ મેરી ખાત, ન માની તુને.
અબ મિલેગા ન અજીએસે; ન માખાપશે તું,
શેરકે મુહમે મેરી જાન ચલા આપશે તુ;
થક ગયે હોટ કહાંતક, અરે સમઝા ઉથઈ.
અધ અખાડા તુઝે ઈંદરકા દિખલાઉમે,

રાહાજાદેકા જવાબ.

કિસતરે ચલનેપે તદયાર મેરીહ જાન હુંમે,
તુ પરીજાદહે ચાલાખ, અઊર ઇનસાન હુંમે;
ઉડકે તું જાયગી એક પલમે, પરસ્તાનકે ખીચ
હાય ફદલાકે મદદરહ જાઉંગા, કસમાનકે ખીચ,
કોઈ ઉડ ચલતેકી તદખીર, ખતાદે મુઝકો,
પર કિસી દેવકે તું નાચકે, લાદે મુઝકો,

સખજપરીકા જવાબ.

બેહંકી ખાતે ન કરો હોશમેં, આવો જાની;

નપરિ જાદસે, બે પરસે ઉડ ઓ જાતી,
 થામલો પાયા મેરે તખ્તકા, અબ હાથસે તુમ
 બેડજના નહી રાહમેં, પર સાથસે તુમ
 મુઝસે વાહા બેડે કોઈ જાત, ન રહેના સાહેબ;
 પીછે પીછે મેરે તુમ નાચમે, કહના સાહેબ,
 ગાકે ઐર નાચકે છુત સબકુ બનાઉગી મે;
 તુઝકો લે ચલકે દરખ્તોમેં, છુપાઉગી મેં,
 કીસી આફતમેં એકાએક, અમર આજની,
 યાદ રખનાકી મુઝે, ભુવ ન જાન. જોની;
 સબજપરી ફેર સભામેં આકે છંદ ગાતી હે,
 સભામેં ખુલવારક મુઝે, આપ ક્રિયા આરામ;
 આઈ હુ મેં ફિર યહાં, કરને આપના કામ,
 કરેને અપના કામ યહાં ફેલહુ મે આઈ;
 હુમરી છંદ ગજલકી, જીમેં ધુનહ સમાઈ,
 સમા બધેગા આજ જો મે, જી ખોલકે માઉ;
 દહેગે સબ ઉસ્તાદને, કયા કયા ચીજ બનાઈ,
 હુમરી—(રાગ પરજ.)

મોરી અખિયાં ફરકન સાગી

કહાં કયે યાર કીધર યહ સખીયાં.

અખિયાં. ૧

દેહ કુંકતહે જિયા તરપતહે;	
પ્રીત લગાકે મજા રમ અખિયાં.	અખિયાં. ૨
નધનનમે દિલદાર બસતહે,	
ચેહ અખિયાં અદમાસ પરખિયાં.	અખિયાં. ૩
બલ બલ જાઉમ, ઉસ્તાદકે,	
બીચ સલાકે મોરો પત રખિયાં.	અખિયાં. ૪

હુમરી દુજી, (રાગ પરજ.)

સુધ લાગ રહી તોરી આઠ પહર,	
તન મનકી નહિં મોહે ખાક ખબર,	સુધ. ૧
નસવાસર મોહે કલન પરતહે,	
દિખલાદે, ઝલક કડં એક નજર.	સુધ ૨
અરજ કરત મોરા જિયરા ડરતહે,	
દિલ ધરકત દેહ કપત થરથર.	સુધ ૩
હર કાપતા ઉસ્તાદ લગાડે.	
બાવરીસા ફિરતહુ જિધરતિધર	સુધ ૪

ગજલ, (રાગ દેસ.)

બલાહુમેં આલમકો, સરશારધસેં હહેતેહે,
મસ્તીશે નહીં ગાફીલ, હુશિયાધશેં કહતેહે;
હમ લે મેરા છોડા, આબરધશે કહતહે,

અમ્મણ નરહા એક દિન, ખીસારધશે કહતેહે;
 કલ ધરશે બે વાહ નિકલા, એક શહર હુવા બરખા,
 દિલ પિસ ગયે અલમકે, રક્તારધશે કહતેહે;
 ઇસ્માલ કાબલવાહે ઉશ્શાકકી મહફીલમેં,
 યુસુફ ઉશે કહતેહે, બાબરધશે કહતેહે;
 તસખીર કુસુકતેહે, ઉસે નકાશા,
 આઇને કોરહધ, રખ સારધશે કહતેહે;
 ઇક રિશતે હઠ લક્તમેં, ગરદનહે હેબરોંકી,
 તસખીર ઉસે કહતેહે, જનહારધશે કહતેહે;
 મહ શરકા ક્રિયા વાએદા, યાંશિકલ ન દિખલાધ,
 ઇકરાર ઉશે કહતેહે, ઇનકાર ઉશે કહતેહે;
 દિલને શબી પુરકતમેં, કયાપાએ દીયા મેરા;
 મોનિસ ઉશે કહતેહે, ગમ ખા રધશે કહતે હે,
 શાંખ ગુઝરી સહર આઈ, બકબકે થકા આશક;
 વાસાન દિયા ઉસમેં, તકરાર ઉશે કહતે હેં,
 મિશ્ર ગાને ક્રીયા બેદમ, કહતે હેં ઉસે ખાંજર;
 એબરને મુઝે મારા, તલવાર ઉશે કહતે હેં,
 ખામોશ અમાનત હે, કુછ ઉલફતસી નહી કરતા;
 કયા ક્રિયા ઉન્હીએ પ્યારે, એયા રહશે કહતે હેં.

ગજલ કુસરી (રાગ દેશ)

લખે જાળખજી કી ઉશ કતમેં, લખ પરજન આધક
 મુરીજે છુક મરતા હે, મસીહાકી દુહાધ હે
 અંખેશી જરદહર સુએક ઝોકેમેં લિખાધ હે;
 હતેલીપર બહાર બાગને, સરશોં જમાધ હે
 નહી માતેકી આકાખાં ઉસ્કે, રૂકપર જિટકી આધકધ
 જવીને યરખતેં દિદાપર, છિટકી આધકધ;
 શખે તારીક પુરકતમેં. કરે કોન આપના દિલ રોશન,
 ચીરાગ અધા હધ ચરખી, શમેકી આંખોમેં છાધકે;
 બપૂરે ખંસશે હે બંદરંગ, જલ્લ મુજશે હે આરજ,
 કલા મુસાહકી કાફિરન, કયા સુરત બનાધકેં;
 જગેહ ફજલ કુખશે, એકબુનેકા ફિગે હે દીલમેં,
 ફિરસ્તા બનહી રાકતા, જહાં અપની રસાધ હે,
 હિસાતા હું ફલક કોવા, અદમુરદન અપને નાલોંસે;
 લેલેદમેં પાઉ ફેલાકર, જમી સરપેર ઉઠાધ હે,
 મુઠાકે સામને મરદન મુકાએગા ન દામનશે;
 મુનોંકા કરકે સિજદાહ બિરહમન તેં મુકકી ખાધકે
 ન પહોંચા આપકાં સહયક, છુપકર પાસ ગયરોંઝ
 ન માધ હાથમેં લેકર, મેરે દિલકોં કલ આધકે.

ਮੋਹਯਤਮੈਂ ਕੁਦਰਤਕੇ, ਫਲਾਮ ਆ ਜਾਤੇ ਹੈ ਅਯਸਰ
 ਮੁਘਾਰ ਆਤੀਰ ਆਧਿਨਾ ਹੈ, ਸਾਕੁ ਰਸੇ ਸਮਾਧਿ ਹੈ.
 ਮੇਰੀ ਤੁਰਯਤਕੇ ਸਯਯੇਂ, ਪਰਗੁਮਾਵੇ ਜਾਏ ਰਾਯ ਜਨਕਾ
 ਲਛਮਪਰ ਮੋਤੀਯੋਂਕੀ, ਘਰਯਨੇ ਆਫਰ ਬਠਾਧਿ ਹੈ
 ਰਯੇ ਅਲਾਫ ਧੰਯਯਫ ਧਰਕਮੇ, ਕੁਝ ਜਨਨਫੀ ਪਤੀ;
 ਅਫੇਲਾ ਮੈਂ ਕੁੰ ਧਸ ਆਧਤਕੀ, ਤਰਕਸਾਧੀ ਯੁਧਾਧਿ ਹੈ,
 ਲਿਯਾ ਹੈ ਅਯੁਯੇ ਮਾਤਿਲਕਾ, ਠੋਸਾ ਅਯੈਨ ਗੁਸ਼ਰੋਮੈਂ;
 ਯਗਰ ਫੇਯੋ ਫਮਾਰੇ ਮੁਫਯੇਂ, ਕਯਾ ਤਲਫਾਰ ਆਧਿ ਹੈ,
 ਜਲਾਨਾ ਆਸਾਫ ਆਫੈਂ ਰਾਯੇਕਾ ਕਯਾ ਮੁਸ਼ਿਕਲ ਫੁਨਿਯਾ.
 ਮੇਰੇ ਨਾਰੋਨੇ ਅਯਸਰ, ਆਗਫੋ ਜਯਮੇ ਲਗਾਧਿ ਹੈ.
 ਮੁਕਰਯੋਸੇ ਲੇਨੇਸੇ, ਮਯ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਫੁਨਿਯਾਮੈਂ;
 ਲਵੇਸ਼ਿਰੀਨੇ ਜਾਤਨ, ਕੰਫਕੀ ਮੋਯਾ ਮਿਠਾਧਿ ਹੈ.
 ਰਯੇ ਰੰਗੀਕੇ ਯੋਯੇਗੇ, ਰਕੀਗਿਯਤਮੈਂ ਲੇਤਾਫੁੰ;
 ਫਿਫੇ ਯਾਗਸੇ ਸੈਯਾਫ, ਯੁਲ ਯੁਲਕੀ ਜਨ ਆਧਿ ਹੈ
 ਕੰਸੀ ਹੈ ਧਸਾਕਕੇ ਕੰਫੇਮੈਂ, ਯੇਫਯਯ ਅਮਾਨਤਕੀ,
 ਮਫਫਕੋ ਯਾ ਅਯੀ ਯੋਫੋਯੋ ਫਮ ਮੁਸ਼ਿਕਲ ਕੁਸ਼ਾਧਿ ਹੈ.
 ਧੰਫਫਕੇ ਪਾਸ ਲਾਲਫੇਨੇ ਯੁਗਲੀ ਕੀਯਾ.

ਮਫ਼ਾਰਾਯਕੋ ਫਕ ਰਯੇ ਸਾਫਕਾਮ;
 ਨਫ ਆਯਫੇ ਅਰਯ ਕਰਤਾ ਮੁਲਾਮ.

મેં ખાતાથા ઇસ હમ ચમનકી હવા;
 હકીકત વોહ દેખીકે, હોશ ઉડ ગયા.
 શિરજહૈ પુરાના, જો શકશાદકા;
 ગુજરહે વહાં, આદમી જાદકા;
 નહોં કરતિ ઇસલા મેરી, અકલ કામ;
 વોહ ઇનસાન હય યાંકે મહા તમામ.
 ઉસે કોન લાયાહય યહાં આપન સાથ;
 ઇસી ફીકરમેં કબસે મલતાહું હાથ.

સખજપરી નીરાસહોકે લાલ દેવકું કહતીહે.
 ન કર લાલદેવ ઇસ તહેકે કલામ;
 એરે જો મુરૌવત જખાન અપની થામ.
 ખુદાકે ગજબસેં જરા દીલમેં કાપ;
 ચુગલ ખોરકે મુહકો ડસ્તેહય સાપ.
 પરીકી તરફ દેખ આહમકનખન;
 પુરાઇસે ખાજ આખક ઉલસે હસન.
 કિશોકી ખદીતુ નકર એખહે;
 કે ઉસ્કા ખુદા આલે મુલગ ગયે ખહધ.
 દિલે આશક ઇસવાસતે હિલગયા;
 તુજે હાય કંખખત કયા મિલ ગયા.

ઈશ્વરાજ ગુસ્સા કરકે લાલ દેવકું સવાલ.

અરે દેવ તુહમ્ એહ કયા બક રહા;
 મેરે બાગમેં કામ ધનસાંકા કયા.
 હુવા કિસ તરહ યહાં બશરકા ગુજર;
 પરિદોકે દહશતશેં જલતેહમ્ પર.
 કદમ રખશકે જિનકી કયાબન હમ;
 ફિરશાંકી યહાં અકલ હમરાનહમ.
 કિસીદેવશેં આશનાધન હો;
 પરી કામ સાથ ઉસ્કો લાધનહો,
 ઉસેં ખેંચલા પાસ મેરે શિતાબ;
 કે ગુસ્સેસે હામ હાલ મેરા ખરાબ.

લાલદેવકા ગુસ્સામકું સવાલ.

બશહર હમકે જિન હે કેસાયાહેતું
 પરસ્તાનમેં કયોં કર આયા હે તું
 ઊઠ આનકર જલદ મુઝશે બયાન;
 બિઝાયા તુજે કિસને લાકરે યહાં,
 ચમનકા કોમ પુલકે બુઢા હમ તું;
 સિતારાકયા બનકે તુઢા હમ તું.
 સિતારાકયા બનકે તુઢા હમ તું

पत्नीपर यह शपथ तेरा दिल हुआ;

अभाउमें छन्दर के हाथिल हुवा,

मेरे साथ यत्न नष्ट ओ वेशे उर;

पुल्ल या हय राजने अपने कुलुर.

कालदेव धरराजके पाखण्डमकुं लाके जिनती करता हय

हनुरीमे हालर हठ येह रौ अल्लाहु;

भादाराज साहेब निगाह इअर.

जन्म आपका हुकम लाया गुलाम;

अमनमें पोय कर दिया आपना काम.

सिजरके तपेसे उठाया तुज;

सभाकी तरफ भेज लाया उधे.

उरामे न कुछ उरकी हरियादरो;

उठा लाया कुमरीमे शमशारसे.

सितमकी जिये जेस जवा रहठ;

जडा हस्तजस्ताह मुन्देमार हे.

धरराजने गुलामकुं पस्तानमें आनेका अजम हुआ.

अरे डोन हे तूं तेरा क्या हे नाम,

अभा तुने की मेरी मरकमतमाम.

जुने लाया यहां डोन अयमत सिद्धात

બયા તુજરો કર જલ્દે યેહ વારહાત.
 ક્રિયા કસહ તુને પરરતાનકા;
 ન ખોઈ આયા અપની તુજે જાનકા,
 મેરી સારી મહફિલકી લી આખર;
 યહાં ધુડને આયા પરીયોંકો તું,
 બતા હાલ આનેકા, અ દરદનાકા;
 જલાકર અલીવરના, કર દુંગા ખાક.

ગુલામ નિરાસ હોકે ધરરાજકે પાસ વિનતી કરતા હય.
 કહુ કયા ફલકકા સતાયા હું મય;
 યહાં ખેત્ર કરજીપે આયા હું મય.
 પરી સખજહધ ને અખાડેમેં યહાં.
 ઉસીકાહુ દિબા મે નિમજ.
 સભાકી સદા ધ્રુમ સુનતાયામે;
 ઇસી ફીકરમે સરકો ધ્રુનતાયામે.
 વોહ આને લગી આજકી સખ જોય,
 લટકકર હુવા તખ્તમેં મેરેવાં.
 બલામેં હુવાયા ગિરફતારહું;
 ને ચાહો સદા ને ગુનહગારહું.

ઇંદરાજને સખજપરીકું જલાકર ઉસ્કા ધિક્કાર દિયા
 અરીવો પરી સખજ આ બેહયા;

મેરે સામને જલ્દ આખે સવં.
 શુદી હૃદય તેરી જાત બુનિયાદપર;
 કે આશક હૃદય આદમી જાતપર.
 બનાયા અરીતુને ધનસોંકે યાર,
 બકોલ હુસ્ન સુનતુઓના બેકાર.
 તેરા રંગ ગધરતશેં ઉડતા નહીં,
 તુજે કયા પરીજલ્દ જડતા નહીં.
 સખામે લગાલાઇ ધનસાનકું સાથ;
 તેરા અબગિરેવાંહૃદય અઊર મેરા હાથ.

ઇંદ્રરાજકું સખજપરી વિનંતી હૃદય આર ગુલ્શામકે
 મલેમે હાથ ડાલકે કહતીહૃદય.

જફાઓ સિતમકી રાજવાહું,
 હકીકતમે તેરી ગુન્હેગારહું.
 અરે કયું મવા તુઝશે કહતીથી કયા;
 તમાના મેરા હૃદયે તુને કહા.
 બલામે પડા આપખી બેખતા;
 મુજબી અખાડેમે રૂસવાકિયા.
 કહાં ફેકે અબદેખું રાજ તુજે.
 જો જિતેહૃદય તો ફિરબી મિલ જાયેમે.

ਨਹੀਂ ਤੋ ਕਿਥੇ ਕੀਸਨ ਪਾਏਂਗੇ.

ਗੁਫ਼ਾਮਧੂਂ ਕਾਧਰਨੇਧੂਂ ਆਰ ਸਭਾ ਪਰੀਫ਼ੇ ਪਾਘ ਉਘਾਧਨੇਧੂਂ ਅਫ਼
ਫ਼ਾਤੋਧੂਂ ਫ਼ਕਾਫ਼ਨੇਧੂਂ ਈਦਰਾਨਧੂਲਾਲੇਧੂਂ ਫ਼ਕਾਫ਼ਧੂਂ;

ਅਰੇ ਦੇਵਕਰ ਕਸ਼ਟ ਵੇਛਾਫ਼ਕਾ, ਪਕਫ਼ਫ਼ਥਧਸਥਾਫ਼ਮੀਨਫ਼ਕਾ,
ਕੁਵਾਘੋਨਫ਼ੈ ਕਾਫ਼ਮੇਪੁਰ ਅਤਰ, ਅਭਾਉਸਮੇਨਕਰਧਮੇਫ਼ਕਰ.
ਪਰੀਸਭਯਏਫ਼ਨੇ ਆਗੇਘਡੀ, ਅਤਾਫ਼ੀਫ਼ਧਸਥੇਸਵਾਨੇਘਡੀ
ਸ਼ਾਤੁਨੋਥਕਰਉਸਕੇਪਰਓਰਘਾਲ ਅਘਾਫ਼ੇਸ਼ੇਮੇਰੇਅਭੀਫ਼ਨਿਕਾਫ਼
ਉਫ਼ਾਤੀ ਫ਼ੀਰਘਾਫ਼ਏ ਫ਼ਫ਼ਧਧੂ, ਨ ਆਏਫ਼ਮਾਰੇ ਕਭੀ ਫ਼ਧਫ਼.

ਸਭਯਪਰੀ ਨੇਗਨ ਘਫ਼ਕੇ ਘਾਂਘਮੇਂ ਅਧ, ਲੋਗ
ਉਸਕੇ ਘਾਨੇਫ਼ਾ ਗਾਨਾ ਕਰਤੇ ਫ਼ੇ,

ਨੇਗਨ ਆਤੀ ਫ਼ੇ, ਪਰੀ ਘਨਕੇ ਪਸ਼ਤਾਨਕੇ ਘੀਥ,
ਸੁਮਰਨ ਫ਼ਾਥੋਮੇ ਮੁਂਫ਼ਰੇ ਫ਼ੇ ਪਫ਼ੇ ਫ਼ਾਨਕੇ ਘੀਥ,
ਸਿਰਫ਼ੇਧੇ ਧਫ਼ਵਾ ਫ਼ੇ ਰਘੇ, ਮੁਫ਼ਧੇ ਰਘਾਧ ਫ਼ੇ ਘਭੁਤ,
ਸਧਲਿਥਾ ਫ਼ਾਫ਼ੇ ਫ਼ੇ ਗਰਫ਼ਨਮੇ, ਗਿਰਿਘਾਂਕੇ ਘੀਥ.
ਘਾਲ ਮਤਵਾਫ਼ੀ ਫ਼ੇ, ਘਾਂਘੇਭੀ ਫ਼ੇ ਧਸ਼ਕਸ਼ੇ ਲਾਲ,
ਮਸ਼ਤਸ਼ੇਫ਼ੇ ਘਫ਼ਾ ਗੁਫ਼ਾਮਧੂਂ ਫ਼ੇ, ਧੰਘਾਨਕੇ ਘੀਥ.
ਉਸਕੇ ਧੁਨਤੇ ਫ਼ੇ ਸਫ਼ਾ ਸੁਨਕੇ ਅਰੀਫ਼ ਓਰ ਪਰੀਫ਼,
ਘੇਰਵੀਫ਼ਾ ਅਭਘ ਅਫ਼ਫ਼ਾਭ ਫ਼ੇ, ਫ਼ਰਤਾਨਕੇ ਘੀਥ;
ਫ਼ਾਲਿਘ ਵਾਸਾ ਫ਼ੇ, ਲਵਫ਼ੀਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਤਾਫ਼ ਘਾਂਘੇ;

દીલ હે સીનેમેતપા, અસ્માનકે બીચ.
 કહી ગુલ્શમકા કોશો નહીં મિલતા હે પત્તા;
 ખાક ઉડાતી હે ફિરતી હે બિયાબાનકે બીચ,
 ચેમબ્બ ઓફક હે કિયા મતહે અંદાશેં ઉસ્કી,
 શહર આલનમે ખપા કરતી હે એક આનકે બીચ.
 સખ્ખ જોડેમે હે કયા ચેહરા રોશનકી જિયા;
 મુઝાકો આંદનીને ખતા કીયા ધાનકે બીચ.
 દેખમદ હોંશ હે પરીચોસે, નહીં દમ ઉસ્કાઉ,
 છનકાપહતે હેં પડધ જન, નૂકે બીચ.

જોગન પરસ્તામે' હુમારી ગાતહુધ, (રાગ ભેરવી.)
 મધતો શહેબદેકુ ફુંડન ચલિયાં;
 અમબલુત જોગન ખનલિયા.

છાનફીરી સબ ગલિયાંરે.

મધતો ૦ ૧

છબ્બકહધ ડગર નહી આવત;

હમ મેહેલોંકે પરીયારે.

લટ છુટકાકેમે સખનાકે,

દેસખિદેસ નિકલિયારે.

અંમબલુત જોગન ખન મલીયાં;

છાનફીરી સબ ગલીયાંરે.

મધતો ૦ ૨

સીખબળીકસ ગયો પાઉં ભુલસ ચયો;
ધુપમેં બનબન ચલિયારે.

તન કુમલા ગયો મુખ મુરઝા ગયો;
જઘશે ગુલાબકી કલીયારે.

એંગબભુત જોગન બન મલિયાં;
છાન ફિરી શબ ગલિયારે.

મહલો ૩

જગ દુશમન હઠ રાહ કઠન હઠ;
બલાએ કયું કર ટલીયારે.

બય કહો ઇસ્તાદશેં ગુઈયા;
અખીયા લાજે બદલીયરે.

અંગબભુત જોગન બન મલિયાં;
છાનફીરી સબ ગલીયારે,

મહલો ૪

કુમરી (રાગ ભૈરવી,)

કહાં પાઝીં કહાં ચારમે મૈ. પૃ૦

યાકી છાઝી નજર નહીં આવતે;

હુડંત હું સનસીરરે મૈં;

કહાં પાઝી. ૧

કારે કર કીત હીર જાઝીં;

સોચત હુંબાર બારરે મૈ.

કહાં પાઝી. ૨

સપનેમેં દીલદારકુ પાકે;

ચોંક પડી બનસારરે મૈ.

કહાં પાઝી. ૩

પીયા કારન ઊસ્તાઢકે જાકે;

હુધ હુ' ગલેકા હારરેમેં.

કહાં પાઝી. ૪

ગજલ.

મરતાહુ' મેં તેરે હીજમેં, એ યાર ખખર લે;

અખ જાનશે જતાહે રેહ વીમાર ખખર લે.

ફીરતાહુ' એ સખરમેં વરે સુખો શેતો શામ;

ભેનાખહૈ યહ નાસીયે દીદાર ખખર લે.

ખાજરેવ ફાગર મહય એ યુસુફસાની;

દીલ ખેચતાહય તેરા ખરીદાર ખખર લે.

હુ'ડેસેંભી એખ તેરા ઠીકાના નેહી મવતા;

હુ' છાંન રહા કુછઓ, ખાજર ખખર લે,

દુનયામે કોઇ દામકા હુમૈંહમાન;

અખ સાંસહય લેના સુઝે દુશવાર ખખર લે,

આખ ઉસ્કી હો કયા હોલ, દીજરસેં આહાગ;

દીસ્તરેહખીમારકી ખીમાર ખખર લે

આંખેહય લાગી દસ્સેં દીખા શીકલ ખુદારા;

સીર ફાડ રહા હુપસે દીવારા ખખર લે.

હતનાભા ના ચાહીયે આશકશે તગાફીલ;

સોખાર અગર ટાલતો એકબાર ખખર લે
 અગાજ મોહોખતમે નાહ ઇસ્કકી ઉમીદ;
 મરતા હૃદ તેરા તાજ ગીરફતારે ખખર લે.
 લીલાહ દીખા શીકલ એખ અયે તીલફતી;
 રહમન અયે બેખખર અયેબે અસ્તઅજનાંર ખખર લે
 સુનતેહધકે પુરકતમે તડ અ હય અમાનત;
 જહા એથે બુદે દીનપે એ ગફાર ખખર લે.

ગજલ ૨ (રાગભેરવી.)

રૂહવહનમેહય તપાંજીકો હય કલસ બેકલી,
 જહા ખખર લો હમદમમો જન ફીરાકમે ચલી.
 બાહ સખા બે સુબોહમો બાગમે નાજસે ચલી,
 નરખલા નહલી હો ગયે પુલ ગયે કલોકલી.
 સાયેકી તરહ ટપકતા ચેહરા સાફ ઉતર ગયા,
 બાયા જવાલયાં પર હુસનકી દો પહર ટલી.
 તુજ શાનસ કરી ધન હોગા હુસેનકો હકન;
 શાખન બાત હોતહય બાતન બાતકી ઉલી.
 તારકશી દુપદા તું ઓઢે કીરનજાકકે;
 હોશબ માહતાબમે કયાહી સનમ ઝલાઝલી.
 ચલતાહય બાગમેં વા ગુલ જગડે ઉઠાડે પાનીચે;

ખરાહર એક પુકડું દેતીહય કયા કલીકલી.
 કસદ ક્રિયા બે અધમેં ઉસ ગુલેતરને સચેરકા;
 સખજેનેં દુરત કીયા હસ્તમે ફરસ મખમેલી.
 યારસાના ઝમી કોઈ કબ હધરિધાજે દરહમેં;
 બોજસે દરદરસ હયા પહના બે બેડા સહેલી.
 મધને સખ ફીરાકમેં કીજ એક આહ આદશીઃ
 જિસ્મ યેહ શમઅક ફંકા કહને લગી જલીજલી.
 આઘ બહાર ચક્રિયા જમશરાબ દેપલા;

પુલ ખિલે ફલેશજર અબ ઉઠા હવા ચલી,
 બુલ્ફ દરાજકીત અકીં સુઝકે ઉલઝકે યારન;
 જાન છુટી અબખસેં રોગ ગયા બલાદધી,
 તેરી ભવોમે બલપડા કલક હુવા મેં તેગસ;
 તેરી ઉધર પલયહિલી સુઝપે ધધર છુરીચલી.
 બેહકે જમીનશયે પાઉં અમાનત અપના ક્રિયા;
 જબ હુધ લગસિયે કરા નિકલા જબસેં અયાલી
 કાલાદેવ જોગનકી તારીફ કરતેહધ.

ખુદા રાજજકો રખે શાદમાં;
 જાંહેં જાન બખશી તો બોલું જખ.
 પરસ્તાનમેં જોગન એક આઘહ

ખણાયક સખ હિરકી તમાશાહર્ષ.
 વો હધ નાયતી ગાત્રિ ધસ અનસોં;
 કેજનજઢકે હોતેહધ સો જનસે.
 ધજેખ ભણરવીકી હરએક તાનહે;
 ખુદાધકા દીલ હિરપે કુરખાન હધ,
 મલહધ ખજુત ઓર અફરાંસુની,
 ન દેખીહ જોગન ન એસી સુની,

હરરાખ જોગનકું ખુલાતાહધ,

નકર દેર એ દેવ જોહેર ખુદા;
 અખાડેમેં મેરે હિસે જલદકા.
 મેં દેખું વોહ જોગન હધ કિસશાનકા;
 પરિ હધ કકાહિરમ ધનસાનકી.
 કિસી દેવ જિનકી સતાધ નહીં;
 મેરે પાસ ફિયાહ લાધ નહીં.
 મંબરાગકા નાખકા જો કહધ;
 ફકીરોંસે સુઝકો વહોત શોકહધ
 ન લાહેવોહ કુછ અઊર દિલમેં ખિઆલ;
 દિખાધ સુને આકે અપના જમાલ,

કલાદેવ ભોગનકું ઇંદ્રરાજાકા હુકમ બુલાનેકા કહતહે.
 અરિભોગન અબ કિલમે હો અપન શાહ.
 કયાહે તુએ રાજા ઇંદરને યાદ.
 કિશિસેં તેરા સુનલિયા હે બેહાલ,
 સુલાકાતકા શેક ઉચે હે કલાલ.
 મેરાદરે કરના ઉસેંશા કહે,
 તેરા નાચ ગાનેકી મસ્તાક હે.
 સુરહ અબ તેરે દીલકી ઘરબાએગી,
 જોં માગેગી વોહ ચીજ મીલ જાએગી.
 ન ફિરઘ ભમરતું કરગી સવાલ;
 વોહ એકદમ કરદેગા તુઝકો નીહાલ.
 યેહ વાતે ન લાના જબાપર કભી,
 ફરીરોસે અચ્છી નાહીં દીલ લગી.
 જહા વોહ મેરે દેનવાલા હુઆ,
 ખુશામદશેં સુહ તેરા કાલા હુઆ,
 ફરીરોકું દોલતકી પરવા નહીં,
 યહાં હરકે અપાજલશે કયા નહીં.
 જો ગાનેકા રાજા તલબગાર હે;
 તોયાં કિસ્કો ચલનમેં ધનકારહે;

તથ અતસુખાતિથ અગર પાઉગી;

જે આતાહે સુઝકોં સુના આઉં.

કાલાદેવ જોગનકું સલામેં લાકર ઇંદરાજકું વિનતી કરતાહે

માહરાજ કીજે ઇધર અવનિગાહ,

યેજોગનહે હાજર હવાલતવાહ.

મિત્રા કીસ ખરાખીસે ઇસ્કા નિશાં;

હુવામેં પરસ્તાનમે હરસુખા.

ખહોત જલદ ખિદમતમેં,

આખાડેમેં જોગનકો લાયાહુમેં.

અજખખુશ ગુલહે યેહ જોહરાજખી,

લડાતી હે જંગલમેં કયા ભેરવી.

હરએક તાનપર લોટ જતાહેજી.

સુનાહોગા ગાના ન એસાકબી.

ઇંદરરાજ જોગનકું સવાલ કરતેહ.

અરીજોગનએહદકીસુખતિલા, ફકીરોંકાકયોભેસતુનેકિયા

ફિદાકિરપેહેકિસ્પેશયદાહેતુ, કોઇઆહમીહેયાપરીગાહેતુ,

કહાંશેયહાતેરાઆનાહુવા. કેસુસ્તાકસારાજમાનાહુઆ

કિશેદુંઢતીફિરતીહેકુખકું; કિડાતીહેકયુંખારજંગલકીતું

સુતાઅપનાગાનાસુઝેભાજરા; સુનાભરવીછેડમાજોગીયા

ભેગનકા જવાબ.

મહારાજ પુછા ન ભેગનકા હાથ,
 મેરા મુઝસે માઅશુક હે છુટ ગયા;
 મેરા રાજ ઉસ દેશમે લટ ગયા,
 યહાં દુઢતે ઉસ્કો આઈહુ મેં;
 બિરાગન હું ગમની સતાઈ હું મે,
 સુનાતા હું માના ને હે મુઝકો યાદ;
 અજબ કયા ને મીલ જાયે દીલકી મુરાદ,
 મર રાગસે ગયે અહો દિલકા હાલ.
 ન ભેગનકા રદ કીજયેગા સુવાલ,
 ઈંદ્ર રાજ કે સામને ભેગનને ટુમરી ગાયા (રાજ લેશવી)
 કહાં ગયો ગુધયા રાહેબહા બની પ્યારા,
 દિલ તડપેરિ હમારા. કહાં ગયે. ૧
 વાકાતાપ કહોં લાગત નાહિં. દુંઢકીરી બનસારા. ૨
 બીનબનિકે ઈન નૈનનમે, રેનદિઅના ધિયારા ક. ૩
 ગુંયામે જસે સુરખમછરીયા, તરપત હોગા બિચારા.
 કોઉ કહે ઉસ્તાદસે બકે, તુમેરે દમકા સહારા. ક. ૪
 ઇંદ્ર રાજકે ખુશ હોકે ભેગનકું બિડા દીયા ભેગનકા જવાબ.
 પાન લોકે કયા કરેં, કીસી સખજ રંગકા પ્યાનહે,

હડિયાં ચુનાહે બદન ધાન પાનહે.

ધસ્કલહુ પીપીકે રંગ લાયાહે,

ફિરાકને ઉલ્કતકા બીડા ઊઠાયાહે

ગિલીરિ લીચે મુઝે તકતાહે,

ફકીરોંકુ મુહકો ન કીલ સયતાહે,

ભોગનદી કુમરી (રાગ ભેરવી.)

જરભાએ ગુંયાએસેહોરિ, બિનસૈયાદેહસિલગતમોરિ;

ફાગ સોહાગ ત્રિયા સંગ ભાગો, સબધુરિયાંહમતેશી

સુરચ્યુતરીયાં ઉડાવોનસજની, તનમનઆંગલગોરી;

બીન સૈયા દેહ સિલગત મોરી.

અબીર ગુલાલમીલાઓખાકમે, ગસુફાગકૈસી હોરી;

અંગનકે બીચ રંગ ભરી ગાગર, દેઓચેટકભરનેરી

બીન સૈયા દેહ સીલગત મોરી;

બિન પિયાં મુખપર મારકેથાપર, ખુવગુલાલ મલોરી

નેનનદી પિયકારી બતાકે, આંસુઉ રંમમે બોરી

બીન સહયાં દેહ સીલગત મોરી

હક મારીયું મારી કુઉન બિન, જેસી કીન્દીદે ચોરી;

મામુખાલે ઉસ્તાદકે બુકે; વિજયાને આફત તોલી.

બીન સહયા દેહ સીમગન દેહે સીલગત મોરી

ઈદ્ર રાજા જોગનકું હાર દેતાથા જોગન જંવાળ દેકે હાર
? લેનેકા સખળ કહતી.

હાર જીન હાર ન લુંગી દીલકો ખાર હંધ;
અપના કલેજર ગલેકા હાર હોતો ખહાર હંધ;
અપના કલેજર ગલેકા હાર હોતો ખહાર હંધ;

૧૨ જોગન ગજલ ગાતી હૈ (રાગ ભેરવી.)

દિલકુ ચેત એક દેતે હૈ, ચરખ કહન મિલતા નહોં,
કિસ તરફ મોરે ગુલકો ઊડાદર લે ગઈ;
ગુલશન આલમમેં વાહેર શક ચમન મિલતા નહોં
ખાવરી હું ખહારે ગુલકતમેં ખાંકી તરહ;
યુસુફ ગુમગસ્તકા ચાહે જક ન મિલતા નહોં.
જીદખીસે તંગહંખેયા, વાગ દેહેરમેં.
ખેંકલી હૈ દિવકો વોંહગુન ચાહદમ મિલતા નહોં.
જીતેંજી જિસ્પર મેરે, ઇનસાન કરતકલિ વાસ;
યાઅદ મુરદન ઉસ્કે, હાથોસે કફન મીલતા નહી.
સિક લેંતા ઉસ્કે ગુલે રતાહું, સરાપાદા મદાર;
ગુલવદનપર પાચે હે, વોહ ગુલ વદન મીલતા નહી
જીરફી ખાતીર ઝાકતી હું, ખહેર આલમમેં કુમે;
વોહ પરિહે કુલખિમેં, રુજામદન મિલતા નહીં.

કરતી હું કુલ સદાસે, હરામે કુમરીકી તરહ;
 પરકહી વોહ ગયેરતે, સબે ચમન મીલતા નહિ.
 ઠોકરે ખાતી હું જમલકી, ગફારહતા હેજ;
 જનપર જનચાએ એસા કોઈજન મીલતા નહો.
 કોટે તલવોમે ચુમેહ જાકે અબ હુંદદહાં;
 બેરિયોમેલી મેરા નાજુક બદન મીલતા નહો.
 સુરત ફરહાદ મેન છાન મારે સબ પહાડ,
 પર કોઈ ઉસ્તાદ સાશીરોં સુખન મિલતા નહો.

ધ્રુવરાજને ખુશ હોકે જોગનકું શાલ ઓર રમાજ દિયા.
 જોગન કહતી હમ.

રમાલ ઉન્હે દીજીયે જોતંગ દસ્તાહે,
 ફકીમ અપની કલમામે મ સ્તાહે,
 ઇસ્કકીગરમીને મારાહે. પરમીનેસે કીનારાહે.
 રાજા કેદ ઓર મેં પદ્મેશો ઓરહું જો માગુશોપાઉ.
 ધ્રુવ રાજને જોગનકું બચન દીયા ફેર ચુલકામકે ખાતર.

ગજલ ગાતિહે.

હોતાહે કોઈ આતમેં અબકા મહમારા,
 અબ ચાહ ચુસુકો નિકલ વાઓ હમારા.
 ધુંતાહે અધેરસે દિલારામ હમારા
 આશકને તેરે માંગલિયા રાજશેં તુઝકો.

દે અએ કોઇ ઉસ્કોયે પધગામ હમારા.
 આ નાએ અગર ચારલો છાતીશે લગાલે;
 સીનીમેં તપાહે દિલ ના કામ હમારા,
 ઇન આમેંડી જેહમેં ગુલશામ હમારા.
 અબ વસ્લકે છુટી ગામજે ખલકમે રોખ ઓપ,
 થા ગાઝશે બેહલર હું આ અંબમ હમારા;
 મંગવાઇયે રોહબદેકું અબ દેર ન કીજે.
 નામ આપકાહો ખલકમેં ઓર કામ હમારા.
 અલ્લાહ મદદગારહે હર હાલમેં ઉસ્તાદ.
 કરસતીહે કયા અરદીશ અયામ હમારા ;

ઇંદરશાનને સખજપરીકું પછાનકે લાલદેવકું ગુલશામકે
 કેદમેંસે ઘોડકે લાનેકા હુકુમ દિયા.

અર લાલદેવ ઇસ્તર જલદ આ;
 બડા મુઝકોં નેગનને ઘોડા દિયા,
 બનાંવડીથી સારી નદુગિરી;
 નહોં આદમી સખજહે ચેહપરી,
 ઇશે જરકી ખવાહપશનકોં લાઇથી.
 છુડાને ગીરફતારકો આઇથી.
 કભી ઇસ્કો મિલતા ન વોહ મુલ અબર;

મગરકચો લહારાહું મેં તીનબાર.
 નિકાલા અબ કુવેશેં તું ગુલ્શમકો;
 હવાલે કર ઇસનેક અંબમકો.

ગુલ્શમ સખજપરીકું મિલકેદોતું અપની જુદાઈમ હવાલ
 કહેતેહે.

સખજપરીકા સવાલ

કહરયા હિજરકાઆ મતથી જુદાઈ તેરી;
 મેરે ખાલેકને મુજે શિકલ દિખાઈ તેરી.

શહેન્નદેકા જવાબ,

ખાકહે મુઝપે મહી ખાલહુઈ સરકે બિખરે;
 હાય ઇસ ઇશકનેં કયા શિકલ બનાઈ તેરી.

સખજપરીકા જવાબ.

મુઝપે હોના થાજે કુછ હોગયા ઉસ્કા નહીં મમ;
 હો મઘ કેદ મુશીબતશેં રહાઈ તેરી.

સાહેન્નદેકા જવાબ.

તું મેરે આગે નીકાલે ગઈથી નોચકેષર,
 રાબતક ફિરહુઈ કિસ્તરેહ રસાઈ તેરી.

સખજપરીકા જવાબ.

બનકે જોગન હુઈ ઈંદરકી સભામે દાખિલ;

ફિર જે ચાહ ધહાં ખેંચકે લાધ તેરી,
શહેનદેકા જવાબ.

કરકે રાજશે મુજે કિસ્ને તુજે દિલવાયા;
હાસ્મને જનથી મેરી જલ ખુદાધ તેરી.

સખજપરીકા જવાબ,
ગાકે ઓર નાચકે રાજકોં રીઝાધ મેને;
તખ મુલાકાત મયસર મુજે આઈ તેરી.

શહેનદેકા જવાબ.

તરકી તાલીખન હુધ મુઝકોં લિયા રાજશે;
અખ શરફ લે ગઈ શાહી પેગદાધ તેરી,

સખજપરીકા જવાબ,
દેલ કમખખતતેં ધસ જોરશે પહોંચ્યા પકડા;
હો ગઈ લાલન જતશેં કલાધ તેરી,

શહેનદેકા જવાબ.

મરજ ધરકને સારા તેરા જોખન લુટા;
આધી સુરતખ ખુદામેને ન પાધ તેરા.

અખજપરીકા જવાબ.

એકદને કરદિયો. ખિમાર શે તુઝકો બદતરી;
ખરમેલે ચલકે કર ગીમે દવાધ તેરી,

શાહેજાદેકા જવાબ.

પીડલીયા સુજીહે તણવોમે ચુમેહઈ કાટે;
હર દેતિ હે મુઝે ખરસહસા પાઘતેરી;

સખજપરીકા જવાબ.

મુઝકો ઇજા હુઈ પપોસકે સદકેસે હુઈ,
જાન અલાહમે ગુલ્શામ ખયાઈ તેરી,

શાહેજાદેકા જવાબ.

મેતેરે હાથ લગ તું મેરે ફદેમે ફસી,
મેરા મતલબ હુવા ઉમ્મિદખર આઈ તેરી;

સખજપરીકા જવાબ.

હઈ ન મન્નાહયે મેરી દિલમેકે અખ શરતલક,
ફજર ઉસ્તાદશે દેખું ન જુદાઈ તેરી;

ગુલ્શામ ઓર સખજપરી ઓર ખુશીસે યાના.

શાહિ જુલવા ગુલ્શામ, મુખારક હોવે;

એશો અસરત કાસર, અનજાત મુખારક હોવે;

ખાહ મુહત કેસીનોકો નસિખા જોગા.

ફરશે હસરતપે અખ આરામ મુખારક હોવે;

સખ કુમરિકો સઝાવારહો; બુલબુલકો ગુઝ,

હમકોયે હસગુઝ. અમ મુખારક હોવે;

પિયુઝે ખુશ યિસર હિફરમે, જામર બરકે.

શરખત વસ્ત્રકા અખ જામ, મુખારક હોવે;
 તરપર હમડોં મુખારકહો; જહાંમે ફીરલા,
 મયેરકોગર દીશ અયામ, મુખારક હોવે,
 હોચુકે ઇચકમેં ખદનામ; ખડી મુહત તક,
 અખ જમાનેમેં હમે નાંમ, મુખારક હોવે;
 જાઉલ સાજેકે નાફંદમે, ફસતા અરે દિલ;
 ગેમુવો કાહમ અખદામ, મુખારક હોવે,
 હુરે જમતકોં મુખારકહોં, ફલકકીતારે,
 બાગકો ગુલાહમેં શેલ્કામ. મુખારક હોવે,
 છીનેસહે જાદેકું; જખરા જાનમહશેં ઉસ્તાદ,
 યે અમાનતશે હરાસ્યામ; મુખારક હોવે,

સમાપ્ત.

ઉકું નાટકે જખાની સાથે (ગુજરાતી હરદેખાં.)

અમૃત	૦—૬	અક્ષાઉદીન	૦—૬
અલીબાબા	૦—૬	અસીરે હર્સ	૦—૬
અન્નમેસખાવત	૦—૪	ઈદ્રસબા	૦—૨
ઇન્તેકામ	૦—૬	કતલેનગીર	૦—૬
કસોટી (દોરંગી દુન્યા)	૦—૬	કલીનાગત	૦—૬
ખ્વાબેહસ્તી	૦—૬	ખુમ્સુરત બક્ષા-સાદી	૦—૫
ખુશરૂ હસીના	૦—૬	ખુનેનાહક	૦—૬
ગુલર ઝરીના	૦—૬	ગુલશને અફફત	૦—૬
ગુલારતાનેખાનગનેહામાન	૦—૬	ગંતરે બકાવલી	૦—૬
જહરી સાંપ	૦—૬	દાગેહશરત	૦—૬
દીલ ફરોશ	૦—૬	દુશમને ઇમાન.	૦—૬
ગુપ-છાંવ.	૦—૬	નેક નીયત	૦—૬
બજમેદાની	૦—૬	બુલબુલૈયા	૦—૬
મીઠાઝહર	૦—૬	શરિફ-નાજ	૦—૬
સયદે હવસ	૦—૬	સિલ્વરકીંગ	૦—૬
સુનેરી ખંજર	૦—૬	સુનેરી ફરેખ	૦—૬
સુદમેદખૂન	—૬	હક ઇન્સાફ	૦—૮
હોમલો હાઉ	૦—૮		

મીલનેકા પતા.

મહાદેવ રામચંદ્ર બગુષ્ટે બુકસેલર્સ.

તીન દરવાજા—અમદાવાદ.

